

COOKIE

Bedacht door Konnie Huq en James Kay

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

© 2021 Standaard Uitgeverij

F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen

Voor het eerst gepubliceerd in het Engels in het Verenigd Koninkrijk door Piccadilly Press,
een imprint van Bonnier Books UK Limited, Londen.

Originele titel: *Cookie! ... and the Most Annoying Boy in the World*

Tekst: © 2019 Konnie Huq en James Kay

Illustraties: © 2019 Konnie Huq

De auteurs laten hun morele rechten gelden.

Vertaling: Saskia Martens

Alle rechten van reproductie, vertaling en aanpassing zijn
uitdrukkelijk voorbehouden voor alle landen.

ISBN 978 90 02 27310 0

D/2021/0034/133

NUR: 283

Trefwoorden: geïllustreerde fictie, dagboek, Cookie, humor, vriendschap

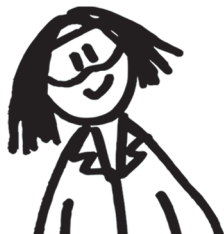
*Voor Charlie, Covey en Huxley.
Jullie maken een diepe indruk op me...*

COOKIE!

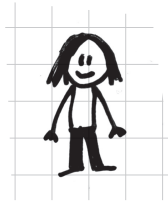
... en de VERVELENDSTE
JONGEN ter WERELD

GESCHREVEN en
GEÏLLUSTREERD door

KONNIE
HUQ

STANDAARD UITGEVERIJ

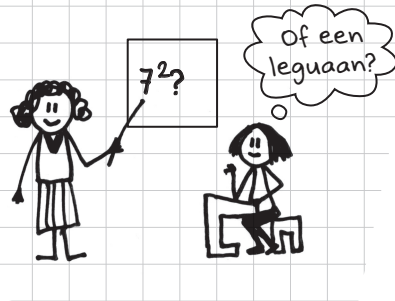
HOOFDSTUK 1

GEK OP DIEREN

Als ik niet snel een huisdier krijg, dan ontplof ik. Het beheerst mijn hele leven.

Ik ben een alles-of-niets-mens en soms, wanneer ik een idee in mijn hoofd krijg, kun je me niet op andere gedachten brengen. En nu **MOET** ik dus een huisdier. Want iedereen lijkt er een te hebben.

Suzan Aters (het vervelendste meisje uit de klas) heeft er **VIJF**. Of zoveel had ze er toch toen ik ze de laatste keer telde. En ik heb er niet eens **EEN**. Ik dacht niet echt dat ik het voor dieren had, maar vorige maand, toen ik van school naar huis wandelde, kwam er zomaar een kat aan me snuffelen op straat. Ze kwam naar me toe (ja, naar mij!), wreef tegen mijn benen aan en snorde luid. Toen ging ze er weer vandoor. Ik was er **ONDERSTEBOVEN** van!!! Dieren hebben het meestal niet zo voor me (en om eerlijk te zijn, ik ben er zelf ook niet happig op, vooral niet op grote vogels).

Sindsdien wil ik een huisdier.

Liefst een kat. Ik heb er zelfs een

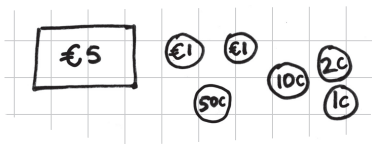
uitgekozen in de dierenwinkel hier in de buurt. Ik heb haar

Blauwtje genoemd, omdat ze zulke grote blauwe ogen heeft. Ze

kost 150 euro. Maar ik weet dat mijn ouders nooit zo veel geld

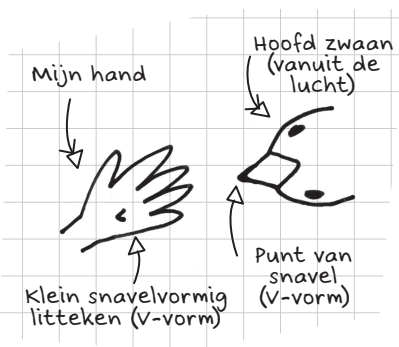
zouden uitgeven aan een kat, dus ik ben beginnen te sparen. Ik

heb al 7,63 euro verzameld. Dat is een begin.

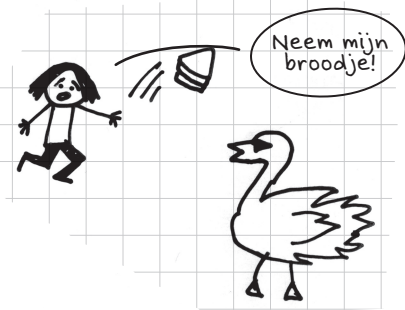
Ik ben zo bang voor grote vogels. Een schattige, kleine parkiet of een donzige gele kanarie kunnen er nog mee door, maar iets groters? Nee bedankt. Ik werd ooit achtervolgd door

een zwaan toen ik een broodje at in het park hier in de buurt. Daar heb ik een blijvende herinnering aan overgehouden. Letterlijk dan. Ze pikte in mijn hand en liet een klein snavelvormig litteken achter.

Nu kan ik nooit meer een

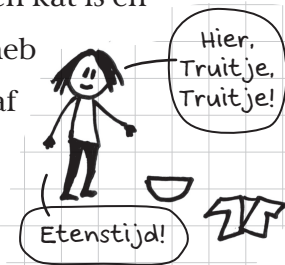
handmodel voor hydraterende crème worden. Bedankt, stomme zwaan. Ik moest mijn broodje in de vijver smijten (met kip curry, mijn favoriete beleg) om van dat beest af te komen.

Nadien had ik een week lang nachtmerries over zwanen: ze doken zomaar op en achtervolgden me.

Maar terug naar Blauwtje dus. Ik denk dat het gewoon zo heerlijk zou zijn om iets warmes en zachts te hebben om mee te knuffelen terwijl ik in de zetel tv lig te kijken. Even tussen ons: ik doe soms alsof mijn oude wollen trui een kat is en knuffel die op een katachtige manier. Ik heb zelfs een keer gedaan alsof ik ze te eten gaf uit een oud plastic kommetje van toen ik een baby was.

Oké, ik weet dat dit allemaal gek klinkt, maar het toont wel aan hoe hard ik een huisdier nodig heb. Misschien ontbreekt er iets in mijn leven en zal een kat dat gat opvullen.